8e JAARG. № 308.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaya ⅌ jaar f 24.- ⅌ halfj. f 12.- ⅌ maand f 2.-
„ Java. „ do. „ 30.- „ do. „ 15.-
„ Buitenb. „ do. „ 36.- „ do. „ 18.-
„ Europa. „ do. „ 50.-
De OOSTPOST verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

WOENSDAG 26 DECEMBER 1860.

Prijs der Advertentiën.
De prijs der ADVERTENTIEN is f 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

EEN DAG IN DE RESIDENTIE.

VERHAAL VAN JONAS,
medegedeeld door J. J. Cremer.
(*Vervolg.*)

„Flink, Jonas! ferm! rondeman!" geeuwde mijn vader. Ja, ik was dan ook geen kind meer: rondeman! Aan een breede schrijftafel zat een heer met een inderdaad zeer innemend en welwillend voorkomen. Toen ik met een buiging op hem toetrad, stond hij even op, bragt zijn hand aan de leuning van een stoel die niet ver van den zijne stond, en zeide beleefd: „Hoe vaart u, mijnheer Kranse, neem plaats."

„Dank u zijn Ex.... mijnheer! Hoe vaart u?" bragt ik uit, en ging zitten, nadat ZijnEdele insgelijks had plaats genomen.

„Uw verlangen was....?" hernam de heer met de meeste vriendelijkheid.

Flink Jonas ferm!

„Zoo als mijnheer weten zal, ben ik zeven jaren bij 't vak," ving ik aarzelend aan — een knikken beweest mij dat zulks bekend was — „voor eenigen tijd heb ik een request ingediend om als ontvanger te Eldorp benoemd te mogen worden." — Dat knikken was aanmoedigend. — „Mijn vader is destijds in den Haag geweest en heeft toen zoo goed als de toezegging gekregen dat ik, weet u, die plaats zou bekomen. Nu is het...."

„Van wien kreeg mijnheer uw vader die toezegging, mijnheer Kranse....?"

Door die woorden in de rede gevallen, hield ik even op, aarzelde weder, maar zei ten laatste: „Ja mijnheer, om u de waarheid te zeggen; mijnheer van Babel, weet u.... die...." Een verbaasde blik trof mij, en de uitroep er bij: „Van Babel, wat zeg je?"

„Om u te dienen, mijnheer! — rondeman Jonas! — „mijn vader was er regt blij om en ik niet minder; maar, nu leest mijn vader gisteren avond de courant, en ziet dat die mooije belofte heel slecht is gehouden, en dat — om u de waarheid te zeggen dat...."

„Wat blieft?" riep de vriendelijke hoofdambtenaar eenigzins onvriendelijk hard.

„Dat, Eldorp ziet u, aan een ander is gegeven, aan een ander die...! die....e....e!"

„Wat die? Ik verzoek u duidelijk te spreken, mijnheer!" viel de heer van Koorse mij weder eenigzins schrikverwekkend in de rede.

Toe dan! „Die eigenlijk een neefje van den heer van Babel is, een neefje; en mijn vader zeide dat ik zulks aan U maar eens openhartig moest vertellen, en vragen of U het goedkeurde dat er zoo, weet u, de neefjes tot koste van anderen werden ingedraaid!"

De heer van Koorse moest ongetwijfeld, door zijn vele bezigheden afgeleid, onbekend met het schandaal zijn gebleven, althans verrassing en verontwaardiging waren op zijn gelaat te lezen. Een; „Wat donder!" trof mijne ooren, en daarop een haastig: „Verder! verder! niets meer?"

„Om u te dienen, jawel, mijnheer van Koorse," hernam ik, en de warmte zijner verontwaardiging, schraagde mijne zoo dikwijls wankelende vrijmoedigheid, „jawel, nu was het mijn beleefd en dringend verzoek of U wel de goedheid woudt hebben om mijn sollicitatie naar de vacante ontvangerspost te Kwakkersdam met Uwe...."

„'t Is wel! 't is goed!" viel de heer van Koorse mij met eenigzins bulderende stem in de rede. „'t Is wel, u kunt gaan."

Dat haastige besluit deed mij inderdaad ontstellen. Even haastig stond ik op en terwijl ik met een: „Uw dienaar, mijnheer," den stoel waarop ik gezeten had, tegen den wand wilde plaatsen, klonk mij het bevel: „Laat dien stoel STAAN mijnheer!" zoo donderend in de ooren, dat ik geheel bedwelmd aan den last gehoorzaamde en, ik weet niet met welke linksche buiging, de kamer verliet.

Phu! dat was benauwend geweest en den hemel zij dank, ik stond weder in den gang. Doch, terwijl ik mij het klamme zweet van het gloeijende voorhoofd wischte, daar viel mij eensklaps een beklemdheid op de borst zoo als ik die vóór noch na dien stond gekend heb. Mijn aangezigt werd als purper; ik beefde letterlijk van het hoofd tot de voeten: De vriendelijkheid van den heer van Koorse, die zoo bovenmate crescendo in woede verkeerd was.... 't zou... 't kon — 't was alsof de beide muren mij naderden en dreigden plat te drukken — 't kon wel wezen dat hij.... dat ik den verkeerde.......... Groote goedheid welk een oogenblik! Daar klonk het van terzij in mijn ooren: „Meneer van Babel gesproken...? Nu wouje van Koorse, niewaar?" 't Was de damslager die juist met eenige „stukken" voorbij drentelde, maar ik — ik wou niets, niets! niemendal, Ja toch; voort hollen; hoofdambtenaren, ministers alles in den steek laten, Vernietigd; Ellendig!

„Was... was dat mijnheer van Babel? stotterde ik, terwijl mijn vinger naar de deur wees waardoor ik zoo

VENDUTIE

Op Vrijdag den 28sten December a. s.

voor rekening van Heeren **ADAM & CO**

door en in het vendulocaal van

D. D. VAN BOECKHOLTZ,

VAN

DE VOLGENDE ARTIKELEN:

Japansche zijde voor jassen.
id. Shawls.
id. Crèpe
Modewaren, bestaande uit:
Geborduurde kraagjes, mouwen, zakdoeken enz.
Schotsche plaids.
Broekengoed.
Wit linnen dril.
Ongebleekte id.
Batist.
Lijnwaden.
Damast.
Wollen dekens.
Merinos borstrokken.
id. onderbroeken.
Servettengoed.
Gordijngoed.
Gedrukte jaconetten.
Goudwerken.
Engelsche wagentuigen voor 2 en 4 **paarden.**
Bendytuigen.
Imitatie leder.
Kapleder.
Wagen en **bendy veeren** en **assen.**
Groote spiegels met **vergulde** en **verzilverde lijsten.**
Toilet spiegels.
Potlooden.
Percusions.
IJzeren geldkisten.
Bandijzer.
Eene groote partij ijzerwerk.
Hoofdstellen met **kettingen.**
WIJDERS:
Eene partij provisiën.
Pale ale en **porter.**
Champagne.
Gemberwijn enz. enz.

Alles daags te voren te bezigtigen.

NB. Op deze vendutie mogen geene goederen worden bijgebragt. (2077)

VENDUTIE WEGENS VERTREK

op Zaturdag den 29sten December e. k.

ten huize van den kapitein der Genie

ERMELING

aan de Pegirian nabij het Leprozen gesticht

DOOR

D. MAURITZ MARTENS.

Van eenen goed en wel onderhouden inboedel.

VERDERS:

Eene sterke VIS à VIS, netten MYLORD, en deugdzame WAGENPAARDEN. (2072)

VENDUTIE

op Maandag 31 December

DOOR

KARTHAUS & MELCHERS

in het pakhuis naast hunne **toko**

VAN DIVERSE ARTIKELEN,

waaronder een restant ijzerwaren bestaande uit:

ENGELSCHE VIJLEN, HANDZAGEN, HAMERS, KNIPPEN, GRENDELS, SCHUIVEN, BOORIJZERS, BANKSCHROEVEN, HEGGESCHAREN, MESSEN, fijne engelsche SCHAREN, PAK en ZEILNAALDEN, HOROLOGIESLEUTELS etc. etc. ONDERSCHOTELS en LAMPBOLLEN, KATROLLEN met KETTINGEN voor hanglampen, KANTOORLAMPEN met porceleinen bollen.
VERLAKTE BLADEN en TROMMELS.
ZIJDEN HANDSCHOENEN.
THEESERVIESEN.
GEBLOEMD GORDIJNGOED en FRANJES.
KLOKKEN.
TAFELKLEEDEN.
15 rollen CHINESCHE VLOERMATTEN.
JAPANSCHE BEZEMS en ZAKKY.
Diverse NEURENBERGER ARTIKELEN.
HAANTJES BIER in mandjes van 24 halve kruikjes (in Holland afgetapt).
SPIJKERS van 2 tot 3½ duim.
Gemakkelijke STOELEN met MAROQUIN LEDEREN KUSSENS en hetgeen verder zal worden voorgebragt. (2104)

In het midden der maand Januarij aanstaande,

zal te Soerabaija op publieke vendutie worden verkocht, de Nederlandsche schoenerbrik

HELMERS,

groot 99 gemeten lasten, gebouwd in den jare 1856, thans liggende ter reede van Soerabaija, en gevoerd door kapitein A. MESSEN.

Blijvende inmiddels uit de hand te koop.

Nadere informatien bij

VAN OMMEREN RUEB & CO. te *Batavia.*

en

E. TEN BRINCK & CO. te *Soerabaya.*

(2045)

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

PRINS VAN ORANJE,

VOORGENOMENE REIZEN IN DECEMBER & JANUARIJ.

SOURABAYA.			SAMARANG.			BATAVIA.		
aankomst.	verblijf.	vertrek.	aankomst.	verblijf.	vertrek.	aankomst.	verblijf.	vertrek.
								18 Dec.
			19	20/22	23			
24	25/26	27	28	29	30	31 Dec.	1/5 Jan.	6
			7	8/9	10			
11	12/13	14	15	16/17	18	19	20/23	24
			25	26/28	29			
30								

SOERABAYA 12 *December.*

MAJOR MATZEN & CO.

(2012)

PRINS VAN ORANJE,

vertrekt Vrijdag 28 December van **Samarang** naar **Batavia.**

(2146) **MAJOR MATZEN & CO.**

HET STOOMSCHIP PALEMBANG.

Kapitein Kramer

vertrekt via SAMARANG naar BATAVIA en SINGAPORE *op Vrijdag den 28sten December*

Adres bij

(2084) **W. CORES DE VRIES.**

VERTREKDAGEN DER STOOMBOOT

OENARANG.

Gedurende de maand December, wind en weder zulks toelatende.

Van **Batavia** naar **Samarang** en **Soerabaya** den 12 en 30 December.

Van **Samarang** naar **Soerabaya** den 15 December.

Van **Soerabaya** naar **Samarang** en **Batavia** 4 en 19 December.

Van **Samarang** naar **Batavia** 6 en 21 December.

Informatien bij

de agenten,

(1935) **ADAM & CO.**

Een jong geëxamineerd ONDERWIJZER zoekt eene plaatsing bij eene familie ter opleiding van kinderen.

Franco brieven Lett. **X.** bureau *Oostpost.* (2101)

VERLOREN.

Eene GOUDEN BRELOCQUE.

De eerlijke vinder gelieve die tegen eene goede belooning terug te bezorgen bij

H. L. DE HAAN.

(2096) *Embong Malang.*

JAVA BODE – BATAVIASCH HANDELSBLAD.

Geabonneerden op een dezer bladen, of ook op de *maileditie* van laatstgenoemd blad, gelieven den abonnements prijs voor het aanstaande jaar, tijdig aan ons af te dragen, ten einde staking in de toezending te voorkomen.

De correspondenten voor bovengenoemde bladen te Soerabaya,

(1977) LE ROY & CO.

VEREENIGING VAN ASSURADEUREN TE AMSTERDAM.

De ondergeteekenden hebben de eer belanghebbenden te berigten, dat zij door de vereeniging van Assuradeuren te Amsterdam benoemd zijn tot agenten voor *Soerabaija* en omliggende plaatsen, en zij deze benoeming aangenomen hebben.

Schepen en goederen verzekerd te Amsterdam, zijn bij beschadiging aan het toezigt van het agentschap onderworpen, en worden belanghebbenden, in het belang van die het aangaat, uitgenoodigd bij zeeschade dadelijk kennis te geven aan

De agenten voor Soerabaija en omliggende plaatsen van de Vereeniging van Assuradeuren te Amsterdam.

(1681) P. KERVEL & CO.

Bij de Agenten te Soerabaija

VAN DE

OOST-INDISCHE ZEE EN BRAND-ASSURANTIE MAATSCHAPPIJ.

gevestigd te Batavia,

is thans gelegenheid tot het onmiddelijk verzekeren tegen gevaar voor Zee en Brand.

SCHIMMELPENNINCK & CO.

(1214) *Agenten.*

---

even in den gang was getreden."

„Wis en zeker; wie anders?" klonk het bescheid.

Mijn rampzalig vermoeden was zekerheid geworden; ik had een hoofdambtenaar in het aangezigt geslagen; onwetend, onwillens; alle moed, alle hoop was verdwenen. Voort! voort! — Toen ik mij weder in den noordoosten wind bewond, geloof ik dat mij tranen van spijt en schaamte in de oogen stonden. Gelukkig dat de vijvers bevrozen waren, want anders... nogtans 't zou wat erg koud zijn geweest!

Het vaste denkbeeld waarin ik den geheelen dag had verkeerd, te weten, dat ik het *eerst* den Heer van Koorse zou spreken tot wien ik, op vaders bevel, die fatale beschuldiging tegen van Babel moest inbrengen, een beschuldiging waartegen ik gestadig met mijn schroomvalligheid had te strijden gehad; — dat vaste denkbeeld, gevoegd bij het onvoorbereidde van mijn toelating bij den hoofdambtenaar, konde mijn onvoorzigtigheid voor mij zelven zoo niet verschoonbaar, dan toch begrijpelijk maken. Hoe 't zij, ik voelde mij zóó diep ongelukkig alsof ik de schuld van een moordenaar droeg, en liep — hoe en wáár dat weet ik niet — een uur, misschien nog langer, tot dat ik ten laatste waarschijnlijk door den kouden wind een weinig bekoeld, nog iets anders dan mijn schande begon te gevoelen: iets wee's, iets raars, iets hols, enfin iets zeer verklaarbaars wanneer men bedenkt, dat ik dien geheelen vermoeijenden dag niets anders dan, vóór mijn afreize, een kopje thee met veel suiker, en later een kop zeer heete koffij geslikt had. In mijne omstandigheden naar het logement terug te keeren, zou een al te vermetele daad zijn geweest; neen, zoo nu en dan waagde ik het mijn oogen naar de winkels op te slaan en, ontwaarde ik ergens een aangesneden ham, een brood, een stapel gedroogde appels, ja zelfs een roomtaartje achter de glazen, dan, ja waarlijk dan vergat ik voor een oogenblik mijnheer van Babel, het geheele ministerie, mijn schande, en gevoelde slechts honger, een akeligen honger, maar liep toch en liep al verder........

Ik weet wel dat ik eenigen tijd later in een klein winkeltje op een bankje heb gezeten; dat een goedige vrouw met ijselijk magere bloote armen mij azijn met water onder den neus hield; dat er een aantal kinderen met nieuwsgierige gezigten om ons heen stonden; dat de vrouw gedurig: „Wel heere m'n tijd! die stakkert!" zuchtte, en dat het er erg naar kaarsen en stokvisch rook. Voorts, dat ik in een donker kamertje aan een tafel heb gezeten, en dat dezelfde kinderen er weêr om heen stonden te gluren; dat de vrouw met de magere armen zei: „Toe maar! de stakkert!" en dat ik, met onbegrijpelijke graagte, een roggebroods boterham met schijfjes gerookte worst at.

Indien ik mij wel herinner dan heb ik tot ontzettende verbazing van de vrouw die nu gedurig: „Wel heb ie z'n leven!" riep, en op gevaar af van door de kinderen benijd te worden, twee zulke boterhammen genuttigd, tot dat ik ten laatste van alles een helder begrip kreeg, en ijselijk verlegen naar de magere armen en naar de glurende kinderen zag en zeide, dat ik zeker een beetje flaauw was geweest, en vriendelijk bedankte, en vraagde hoeveel ik wel in de jufvrouws schuld was.

„Lieve hemel! niemendal, zie je niemendal," was het antwoord. „Heere beware! niemendal, als ik maar eerder begrepen had wat je mankeerde, stakkert! nee niemendal; wil ik reis veronderstellen dat mij of m'n kinders zoo ies overkwam, dan zou je me ook helpen. Heb ie nog honger?" „Dankje jufvrouw, waarlijk dankje; 't was zoo zeer geen honger, 't was meer zo'n... flaauwte of...." en terwijl ik zelf niet wist wat ik er van denken en maken moest, vervolgde ik, terwijl ik naar mijne beurs zocht: „Maar voor de kinders dan jufvrouw, ik ben u zeer dankbaar...."

„Ja dat.... dat is ies anders," hernam zij met een verheerlijkten blik op haar kroost. „Als het dan, zal ik reis veronderstellen, eens 'n dubbetje of zoo voor Jannebaas was; hê Jannebaas; die het 'n zakduitje in de spaarbank, jongeheer, weet u...."

„Hê moeder voor mijn ook; en ik ook; en Lies ook," klonken eenige stemmen; maar de moeder: „Stil Liesje, stil jongens; da's hebbig; niet vragen."

Maar de kinders lieten zich niet afschrikken, en maalden: „Och toe maar." Jannebaas zette zich met de handen op den rug in postuur en sloeg in de blijdste verwachting mijn bewegingen gade. En — ik kon de beurs niet vinden; ik had het warmer dan op den warmsten Julij-dag, al die oogen op mij gerigt, en — de beurs was er niet; niet in dezen, niet in dien, niet in den rok-, niet in den overjaszak!

„Hij het nik's!" zei Jannebaas.

„Stil kind!" sprak de moeder zachtjes; en luide tot mij, „zou de jongeheer zijn beurs hebben verloren, wel hemelsche goedheid! heb ie z'n leven! voor Jannebaas laat anders maar zitten."

(Wordt vervolgd.)

NEDERLANDSCH INDIE.

SOERABAYA, den 26sten December 1860.

Aangekomen Passagiers.

— Per het Ned. Ind. stoomschip *Palembang* kapt. H. Kramer, de heeren Kocken en Remmert en familien, mejufvrouw Falck, de heeren Plate, Wardenaar, Holtius, Strick van Linschoten en Denkelaar.

—Met de Nederl. Ind. stoomboot *Prins van Oranje*, mevr. de wed. Paija, de heer Weijergang, van Graf en familie, van Niedek, Batten, Bruininga, Rijke, mevr. Vlooten, Leijsius, Leuring, Ockersen.

Wij staan er niet voor in dat de bovenstaande namen zoo geheel juist zouden zijn, de ons gegeven copij was onleesbaar.

— Gisteren nam de heer W. alhier naar gewoonte een bad in de kali achter zijne woning. Het water was bijzonder hoog, en de heer W. kon niet zwemmen. Daardoor, naar het schijnt, van het spoor gebragt, geraakte hij in eene diepte, waar zich een draaikolk had gevormd. Hij kon de kracht van het water niet wederstaan, werd medegesleept in den stroom en was reeds geheel bewusteloos aan het zinken, toen de heer C. zijn contubernaal, ook niet ervaren in de zwemkunst op hem toeschoot, zich in de warrelende diepte stortte, en met groot levensgevaar en de uiterste krachtsinspanning den anders reddeloos verlorene aan het doodsgevaar ontrukte. De heer C. verlangt zeker niet, dat de lof zijner zelfopoffering worde uitgebazuind. Het eenige loon, dat hij beoogde, heeft hij verkregen: *de redding van zijnen vriend.*

Probolingo. De man, die een poging tot inbraak in de geldkamer van het residentiekantoor heeft gedaan, (zie Oostpost N° 305) is bereids door de policie opgevat.

— Men meldt ons van Bezoekie dat aldaar dezer dagen een Madurees, wonende in de dessa Ketta, terwijl hij zich in zijn voorhuis (Gandok) bevond, een geweerkogel in de regterborst ontving, ten gevolge waarvan hij onmiddelijk is overleden. De vermoedelijke dader is opgevat.

— Men schrijft ons van Ambarawa:

Den 18den dezer is door H. H. officieren in het liefhebberijtooneelgezelschap alhier ten tooneele gevoerd: DE BRANDSCHATTING en als nastuk VIER SCHILDWACHTEN OP EEN POST.

Zoo wel beide deze stukken als het INTERMEZZO, voorgedragen door den heer v. R. hebben aan het publiek eenen alleraangenaamsten avond en veel stof tot lagchen opgeleverd.

— Om een denkbeeld te geven van de schaarschte aan djatie en ander bouwhout ter dezer plaatse, diene dat al wat voor particulieren bestemd is, van Samarang moet gerequireerd en van daar per as of met koelies naar herwaarts moet overgevoerd worden. Te Samarang nu is het hout reeds hoog in prijs, en wijl eene kar met twee ossen bespannen slechts eene middelmatige balk kan vervoeren en deze tegen *f* 9.— à *f* 10.— moet ingehuurd worden, zoo is dit oorzaak dat het hout ten minsten 200 % hooger te staan komt, dan het te Samarang wordt ingekocht.

Ook de kalk is hier hoog in prijs en wordt per zak van p. m. 80 katties met *f* 1.50 betaald terwijl eene gelijke hoeveelheid te Samarang p. m. 40 cents kost.

— Een nieuw voorval van slangenbeet met doodelijk gevolg, hetwelk den 16den alhier is voorgevallen, doch waarvan wij de omschrijving achterwege laten wijl die met duizende andere overeenkomt, geeft echter aanleiding om het denkbeeld te opperen, of, indien door de regering op het vangen van slangen eene premie werd gesteld, even als die bestaat voor den vangst van tijgers, krokodillen, enz. er niet een groot getal slagtoffers zouden gespaard blijven.

— Men meldt ons van Japara:

Kortelings zijn alweder twee chinezen door inlandsche policiebeambten te Joana aangehouden, wegens het ter sluik invoeren van amfioen; beiden komende van Rembang, gewapend en gekleed als Javanen.— Zij waren alzoo vermomd 's avonds te voet van Rembang vertrokken en hebben de wachthuizen langs den grooten postweg tot nabij Joana weten te ontwijken, door zijwegen inteslaan of wel waar deze niet bestaan, door de rijstvelden heen te loopen tot dat zij nabij eene dessa komende wegens de duisternis verder den weg naar hunne bestemming niet meer konden vinden.— Zij kwamen daar eenen landbouwer tegen en verzochten dezen om hen den weg te wijzen, doch deze landbouwer was tevens policiebeambte der dessa en herkende hen door hunne spraak dat zij chinezen waren. Zoo als het van zelf spreekt hield onze gids de verdwaalden verdacht, bragt hen naar den grooten weg, bij het naaste wachthuis

en riep daar plotseling uit al zijnen magt om hulp, tot groote ontsteltenis van de sluwe zonen van het Hemelsche rijk, die toen het hazenpad kozen doch onmiddelijk vervolgd en gevat zijn geworden.— De door hen medegebragte amfioen, tijdens hunne vlugt op het rijstveld weggeworpen, werd gezocht en gevonden.— Zij boden toen den inlandsche policiebeambten ƒ 20 benevens de amfioen, om hen weder vrij te laten, doch werden glad afgewezen.— Dit is een der vele bewijzen van de goede trouw en aktiviteit van die *onbezoldigde*, soms miskende inlandsche policiebeambten.

Een van die chinezen was een gevlugte veroordeelde tot dwangarbeid en had zich vroeger reeds eenmaal schuldig gemaakt aan amfioensmokkelarij in het groot te Joana. — Sedert zijne ontvlugting heeft hij de stoutheid gehad zich meermalen dan eens te Joana dan weder te Pattie, waar zijne vrouw nog zoude woonachtig zijn, te laten zien, doch wanneer de policie hiervan onderrigt op de been is om hem te snappen, is hij reeds weder verdwenen.— De omstandigheden, welke zijne tegenwoordige apprehensie hebben vergezeld, toonen genoegzaam aan dat hij voor de policie een lastig sujet is.

Voorvallen als het hierboven medegedeelde kunnen wel geen twijfel overlaten van de strafschuldigheid der gevatte personen in den zin van het amfioenpachtreglement, niettegenstaande hunne ontkenning van het bewust bezit of vervoer der aangehaalde amfioen, hoezeer die niet bij hen zelven is gevonden;— maar hoe dikwijls kon dat reglement niet het middel zijn geweest voor individuele wraakneming onder inlanders en vreemde oosterlingen.— Immers men heeft slechts eenvoudig valsche geruchten uit te strooijen om een zeker persoon, dien men wil treffen, verdacht te maken, dan wordt bij hem door policiedienaren een huisonderzoek gedaan krachtens het reglement op de uitoefening der policie enz.— Het behoeft niet gezegd te worden dat dit alleen, zonder verdere gevolgen, reeds ten hoogste onaangenaam moet zijn voor den onschuldige die in verdenking was gebragt van het bezit van klandestiene amfioen.— Dat is echter niet alles, want men kan dikwijls verder gaan.— Men neemt bij zich een weinig amfioen mede en vergezelt de policiedienaren om quasi het huisonderzoek bij te wonen en al wordt men vooraf onderzocht, hetwelk nogtans niet altoos plaats vindt, dan nog zoude men het niet moeijelijk vinden om de medegebragte amfioen zoodanig bij zich verborgen te houden of behendig het huis inte werpen, dat dit niet wordt ontdekt.— De huiszoeking neemt alsdan eenen aanvang en de amfioen werd op de eene of andere plaats in huis gevonden.— Dikwijls is dit dan reeds genoeg voor het bewijs regtens, dat de huisbewoner of de verdachte was in het *bewust bezit* van amfioen. — Tot verkrijging van het bewijs ten aanzien van de herkomst der amfioen, worden gewoonlijk opgeroepen en als deskundigen gehoord twee chinezen, bedienden van den pachter. — Zij verklaren dat de amfioen niet was verkregen van den pachter, waaruit volgt dat de amfioen volgens het reglement wordt verbeurd verklaard en ten voordeele komt van den pachter. — De verdachte wordt daarop schuldig verklaard en tot betaling van hooge boete veroordeeld. — Het is waar die deskundigen leggen den eed af, maar aannemende dat zij geheel onpartijdig zijn en ter goeder trouw handelden, welke waarde kan men stellen in hun oppervlakkig onderzoek, hunne kennis en dus ook in hunne verklaringen. — Bovendien, wie is ten volle verzekerd dat de amfioenslijters van den Pachter soms geen sluikamfioen verkoopen en de koopers zijn dan in dit geval ter goedertrouw in het bewust bezit van zoodanige amfioen. — Wordt hij nu te dier zake geregtelijk vervolgd en hij wijst den amfioenslijter aan, die hem de amfioen had verkocht zonder dit te kunnen bewijzen, hetwelk niet altoos mogelijk is, dan wordt zijne bewering niet aangenomen en de amfioenslijter zal hem bepaald tegen spreken na vooraf er voor te hebben gezorgd dat het den kooper aan eenig bewijs tot staving van diens bewering zoude ontbreken. — Het is niet onmogelijk dat menige individuen op die wijze als onschuldige slagtoffers zijn gevallen van persoonlijke wraak of van baatzuchtigheid van amfioenslijters, of ook wel van spionnen van den pachter, die zoo zeer baken naar gelegenheid om zich verdienstelijk te maken en extra belooning te ontvangen .— De slag is dan des te gevoeliger voor den armen Javaan of wie het ook zij, die het voorwerp moet uitmaken van zoodanige intrigues, wanneer hij iets van eenige waarde bezit, want dit wordt tot verhaal der hem opgelegde boete publiek verkocht, zijne vrouw en kinderen geraken op straat en hij zelf, indien de boete niet ten volle is voldaan, moet nog daarenboven dwangarbeid ondergaan volgens de bestaande bepaling (art. 329 van het inlandsch reglement).— Men zal gewis genoeg voorbeelden vinden bij het Hoog Geregtshof, dat er reeds verscheidene personen, op grond van voldoende overtuigende bewijzen, zijn schuldig verklaard aan het opzettelijk nederleggen van klandestiene amfioen in eens anders huis om den bewoner bloot te stellen aan geregtelijke vervolging ter zake van het bewust bezit van zoodanige amfioen. — En zouden die feiten niet meer zijn gepleegd geworden zonder dat de daders zijn kunnen worden betrapt en overtuigd, maar die hunne kwade oogmerken hebben bereikt? — Indien men dit gerustelijk mag veronderstellen dan is er eene gegronde reden te meer voor de onlangs in het Bataviaasch Handelsblad betoogde wenschelijkheid tot afschaffing van de amfioenpacht van het hoogst verderfelijk verbruik van dat heulsap.

— Het pachtcijfer der op den 15den October te Macassar gehoudene verpachtingen voor het volgende jaar bedroeg ƒ 259,950 of ƒ 61,911 meer dan in het vorige.

Deze belangrijke verhooging van 's lands inkomsten mag geredelijk als een bewijs van toenemend vertier en welvaart worden aangemerkt.

—In al de door Z. M. stoomschip *Reijnier Claessen* onlangs bezochte landen, als Mandhar, Kajeli, Palos, Toli-Toli en Sawito is tijdens het aanwezen van dat stoomschip meer dan voorheen eerbied en ontzag jegens het gouvernement betoond, hetgeen gewis moet worden toegeschreven aan den indruk door de zege onzer wapenen, ook in deze afgelegene oorden te weeg gebragt.

— Verleden week trok het gewoon jaarlijksch gezantschap van Boeton, in plegtstatigen optogt naar 't Gouvernementshuis, om daar bij den Gouverneur van Celebes en Onderhoorigheden zijne opwachting te maken. Zoo men weet wordt deze eilandengroep geregeerd door een' Sultan, bondgenoot volgens de contracten van 1667 en 1824, en heeft het Gouvernement daar een post, die jaarlijks door 1 Sergeant en 3 man bezet wordt.

Nog kwamen Seemanga Roeka, oudste zoon van den vorst van Sidenreng, om den Gouverneur namens zijnen vader te verwelkomen;— en den Wadjoschen Prins Aroe Padaloe, om een bezoek bij ZEdG. te brengen.

Men herinnert zich, dat de vorst van Sidenreng het hoofd is van het bondgenootschap Adja Tamparang (d. i. beoosten het meer) eveneens in contract is met het Gouvernement en dat hem 't district Pare Pare in leen is afgestaan. Wadjoe, vóór de Bonische expeditien aan dat rijk verbonden, en eenige jaren zonder eenhoofdig bestuur, later den broeder van den koning van Sidenreng als Aroe Matoewa of hoofdvorst gekozen hebbende, was steeds jegens ons vrij van alle verbindtenissen, doch had zich sedert bereid verklaard, om een contract van vrede en vriendschap met het Gouvernement te sluiten, en het als opperheer over zijn land te erkennen. Of het bewuste contract, — waarvan de onderhandelingen reeds waren aangeknoopt, — nu werkelijk tot stand is gekomen, durven wij niet verzekeren.

Ter eere van bovengemelde vorstelijke personen werd den 16den dezer een spiegelgevecht gehouden door de hier in garnizoen liggende bezetting, onder kommando van den majoor Amiot, met de laatste boot uit de Molukken herwaarts overgekomen. 't Gevecht moest verbeelden het innemen eener benting, en gaf inderdaad eene verrassende afwisseling aan het eentoonige exerceren en schijfschieten.

(*Macassaarsch Weekblad*).

NEDERLAND.

— Uit Helvoetsluis schrijft men aan de *Utr. Ct.*:

„Terwijl de *Cornelie Dirks* comm. luit. ter zee 1e kl. Koopman, den 10den naar Curaçao vertrekt, zal dan, gelijk ik u reeds meldde, te gelijkertijd de *Zeehond* buiten dienst gesteld worden. Van de *Zeeland* is van de reede van Smirna mij o. a. het volgende geschreven, dat welligt ter opname niet onbelangrijk is: Wij zijn allen zeer gelukkig, dat ons verblijf op de kust van Syrie ten einde loopt. De ondervinding van den afgeloopen zomer heeft mij de volle overtuiging gegeven, dat eene reis in de Middellandsche Zee niet altijd aangenaam is. Noch in Oost- noch in West-Indie heb ik immer zulk eene ondragelijke hitte uitgestaan, als wij te Beyruth ondervonden hebben. Ook mijne kennismaking met het Heilige land heeft mijn enthousiasme dienaangaande merkelijk verminderd; vooral na de poëtische beschrijvingen van de Lamartine te hebben gelezen, is men zeer teleurgesteld. De felle hitte heeft ons volk veel kwaad gedaan en wij hebben eenige manschappen aan dysenterie verloren. Onze tegenwoordigheid was hier op de Syrische kust even noodig, als een vijfde wiel aan een wagen, daar alleen de groote mogendheden regt van handelen hadden. De Franschen waren dan ook de handelende personen. Wat het eskader betreft, dat is eene treurige historie! Men had de ƒ 14,000 tractement van den chef d'escadre wel kunnen besparen, daar de schepen al zeer zelden bij elkander zijn, en mogt dit al eens het geval wezen, dan wordt er toch niets gedaan. Tot den huidigen dag is er nog geene manoeuvre gedaan, dan eene eenvoudige wending, die noodzakelijk in den koers te pas kwam. Het is bovendien eene ware republiek; ieder commandant doet wat hem goeddunkt. Er is nog nimmer een sein van ontevredenheid gedaan, niettegenstaande er dagelijks reden voor bestond! Misplaatste protectie is en blijft steeds de kanker voor onze marine!"

— *Ons volk wordt bestolen!* is de titel van een boekske van Dr. H. Fabius, onlangs bij de boekhandelaars J. H. en G. van Heteren alhier uitgegeven. Denk echter niet, lezer, dat de schrijver zich op staatkundig terrein beweegt en u een aantal geheime knoeijerijen ontsluijert, die ten nadeele van 's rijks schatkist zijn of worden gepleegd. Neen! het boekske behelst eene rede, die Dr. F. in eene openbare vergadering der *Nederlandsche Vereeniging tot afschaffing van den sterken drank* heeft uitgesproken. De dief, de roover, dien hij bedoelt is de sterke drank, de alcohol en hij betoogt, dat deze aan vriend en vijand geld, gezondheid, verstand en deugd ontsteelt. Het boekje is dus niet zoo zeer geschreven voor staatsmannen of politieke dilettanten, maar veeleer voor het volk of voor de zoodanigen, die invloed kunnen uitoefenen op de volkszeden. Het is in een populairen stijl en wij houden ons overtuigd, dat het veel kan bijdragen, om de aangewezen dief goed bekend te maken en aan de algemeene verachting prijs te geven.

INGEZONDEN STUKKEN.

Waarde Heer Redakteur!

Uit het artikel „*Eenige opmerkingen omtrent de inlandsche Regtspleging op Java*" voorkomende in den *Oostpost* N°. 303, blijkt, dat, wanneer men eenige goede processtukken van de Landraden kan aanwijzen, het dan zoude vast staan, dat daarvan alleen de eer toekomt aan den President, doch het is niet te ontkennen dat er verscheidene Griffiers bij de Landraden zijn, die verreweg meer kennis van regt en wetten hebben dan sommige Presidenten van die regtbanken.

Sommige Griffiers maken geheel alleen al de processtukken op, niet slechts van één maar soms van meer landraden in eene residentie te gelijk en daarenboven nog die van het Residents-geregt. — Dit alles is slechts bijzaak en de Griffier moet dikwijls den geheelen stapel processtukken voor zich laten leggen om brieven, verbalen, staten enz. enz. eerst af te doen. — Hij moet nu eens redigeren, dan weder eenen doolhof van cijfers doorworstelen nu weder gaan kopieren, voor dat hij de handen aan zijne processtukken kan slaan en toch moet hij zorgen dat die stukken binnen den bepaalden tijd worden ingediend.

De bij bovenbedoelde *opmerkingen* zeer juist aangewezene onbepaaldheden in het inlandsche reglement en het gemis van een tarief van justitiekosten voor de Landraden dragen niet weinig bij tot omslagtigheid en vermeerdering van werk voor de Griffiers.

Altoos is slechts de omstandigheid dat men in *Indië* geboren en opgevoed is reeds voldoende om zonder onderzoek alle geschiktheid aan den persoon te ontzeggen.

Dat er vele Griffiers bij de Landraden zijn die, zich aan de grofste taalfouten, aan slordigheid etc. hebben schuldig gemaakt, wil ik gaarne gelooven maar als de Presidenten die stukken zonder natezien voor de vuist weg teekenen, dan dunkt mij, is dit eene verregaande onbeschaamdheid.

Wil men overal goede Griffiers hebben, geef hun dan loon naar werk en laat hen niet eene halve maand zonder eten, wanneer zij zich een nieuwen rok moeten aanschaffen, en stel hen ook in staat zich van de staatsbladen, wetboeken en het Regtskundig Tijdschrift te voorzien.

Achtend heb ik de eer te zijn,

UEd. Dw. Dienaar.

L. P.

(De geëerde steller van dezen brief schijnt uit onze beschouwingen over *de inlandsche regtspleging* te hebben gelezen, dat van goede processtukken „de eer alleen toekomt aan de Presidenten." Integendeel hebben wij gezegd dat zij grootendeels te danken zijn aan „de aanwezigheid hier en daar van een bekwaam griffier," zoodat wij het geheel met den schrijver eens zijn.

Onze bedoeling is ook volstrekt niet geweest, allen, die in Indie geboren en opgevoed zijn, alle geschiktheid te ontzeggen. Wij hebben alleen beweerd dat de slechte bezoldiging verbonden aan de betrekking van griffier, oorzaak is, dat meestal inlandsche kinderen „zonder goede opleiding" daarvoor te krijgen zijn. Men vindt, wij zijn de eerste om het te erkennen, onder hen ook velen, die wel eene goede opleiding ontvangen, of die uit eigene ambitie zich zelve vormen. En zulken, wie eene goede opvoeding ontbroken heeft, wijten wij dit evenmin als aan den in Europa geborene, met wien zulks het geval is. Verre van, iemand om zijne afkomst te willen kwetsen, hopen wij genoeg in de gelegenheid te zullen zijn, om onze hartelijke belangstelling in onze hier geboren landgenooten te toonen, en naar onze zwakke krachten mede te werken tot omverwerping van den scheidsmuur door dwazen eigenwaan opgeworpen.)

De redactie

G.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Naam van het Schip.*	*den Gezagvoerder.*	*Grootte van 't schip in Lasten.*	*van waar gekomen.*	*wanneer gezeild.*	*welke plaats aangedaan.*	*werwaarts bestemd.*	*Agenten.*
Dec. 22	Ned. Ind.	St. Palembang.	H. Kramer.		Bat. via Sam.		geen	Soerabaija.	
„ —	„ „	Krabbe.	Mardam.		Pasoeroean.		„	„	
„ —	Nederl.	Biesbosch.	van Marle.		Batavia.		„	„	
„ —	Z. M.	St. Etna.	Komm. Init. t/z. 1e. kl. A. Palm,		Makasser.		„	„	
„ —	Ned. Ind.	„ Draton.	A. Nijvenheim.		Probolingo.		„	„	
„ —	„ „	Prins van Oranje.	J. Prins.		Bat. via Samarang.		„	„	

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Bestemming.*	*Agenten.*
Nederlandsche	Delftshaven.	Schaap.	In reparatie.	B. Kopersmit & Co.
„	J. C. Schotel.	van Beest Holle.	Nederland.	„ „ „ „
„	Baltimore.	Brakke.	Amsterdam.	„ „ „ „
„	Helmers.	A. Messen.	Te Koop.	E. Ten Brinck & Co.
„	Jan van Brakel.	D. de Roever.	Amsterdam.	„ „ „ „ „
„	Watergeus.	H. B. Giezen.	Onbepaald.	„ „ „ „ „
„	Kaap Hoorn.	L. J. Dik.	„	„ „ „ „ „
„	Broedertrouw.	Rotgans.	Nederland.	„ „ „ „ „
„	Prins Fred. der Nederl.	C. C. de Witt.	Onbepaald	Schimmelpenninck & Co.
Engelsche	Annie Archibald.	John Turney.	Onbepaald.	J. F. van Leeuwen & Co.
Nederlandsche	Eersteling.	Mann.	Nederland.	„ „ „ „ „ „
„	Noord Braband.	Bok.	„	„ „ „ „ „ „
Amerikaansche	Wildgazelle.	Crowelen.	Onbepaald.	Fraser Eaton & Co.
Nederlandsche	Cornelia Henriette.	de Veer.	In lossing.	„ „ „ „
Hamburgsche	Joachim Christin.	Holm.	Kanaal om Orders.	„ „ „ „
Nederlandsche	Edouard Marie.	Remmerts.	Nederland.	„ „ „ „
„	Cappela.	Lange.	In Lossing.	Mathien Ebbs Ruys & Co.
Nederlandsche	Odilia Margaretha.	Martius van Geffen.	Nederland.	„ „ „ „ „
„	Anna Lena.	C. Zaal.	„	„ „ „ „ „
Zweedsche	Amalia Maria.	Soendsen.	Falmouth.	„ „ „ „ „
„	Maria Catharina.	H. C. de Bos.	Nederland.	P. Kervel & Co.
„	Ortelius.	F. H. Groote.	Amsterdam.	„ „ „ „
„	Het Goede Vertrouwen.	D. J. Kraan.	„	„ „ „ „
„	Antoinette Seraphine.	A. Victor.	„	„ „ „ „
„	Cornelia.	J. H. With.	„	„ „ „ „
Engelsche	Crouch Brothers.	G. Crouch.	Nederland.	Hill Broekman & Co.
„	Leven.	Rob.	Onbepaald.	„ „ „ „
Zweedsche	Marij.	Silver Sparre.	Nederland.	„ „ „ „
Nederlandsche	California.	H. de Wijn.	„	„ „ „ „
Engelsche	Exact.	Moulin.	„	„ „ „ „
„	Schotch Lassie.	Kennedy.	„	„ „ „ „
N. I.	Helena Louisa.	Meijer.	In lading.	Adam & Co.

Marktprijzen.

Suiker ƒ 16 @ ƒ $16^1/_4$.—
Koffij ƒ $84^1/_2$.—
Rijst (carga) ƒ 135 @ ƒ 145.—
Id. (witte) ƒ 165 @ ƒ 170.—
Arak ƒ 46 @ ƒ 50,—
Rotting ƒ 8.— @ ƒ 10.—
Wisselkoers ƒ 102 @ ƒ 103

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.